

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῇ 3 Μαΐου 1952

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 125

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

N. 2112. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 1621)1939 (περὶ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν)... 1

Διατάγματα

Περὶ καταργήσεως τῆς παρ. 9 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ Γ.Ο.Κ.. 2

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἐλαχίστων ὁρίων ἐμμετροῦ καὶ διαστάσεων τῶν οἰκοπέδων Πατρῶν... 3

Πράξεις Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Περὶ ἐξουσιοδότησεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου πρὸς καθορισμὸν τιμῶν πάγου... 4

Περὶ κοστολογήσεως τοῦ πάγου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἐμπορίου ἐν σχέσει μὲ τὸν ὑφιστάμενον ἀριθμὸν τῶν παγοδοχείων... 5

Περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς παρ. 1 τῆς ὑπ' ἀριθ. 670) 1.6.1951 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου σχετικῶς μὲ τὴν κοστολόγησιν τοῦ πάγου... 6

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 2112.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 1621) 1939 (περὶ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν).

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐψηφίσμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς. ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α. Ν. 1621)1939, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Α. 1847)42, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νόμου 292)1943, τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 1815)1944 καὶ τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 2 τοῦ Ν. Α. 2189)1943 καταργεῖται, ἀντικαθιστάμενον ὡς ἑξῆς:

1. Τὸ Ταμεῖον τοῦτο εἶναι νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Διαιτοῦ, ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ καὶ διοικεῖται ὑπὸ δεκατριμελοῦς Συμβουλίου, ἀποτελουμένου:

1. Ἐξ ἑξ ἐν ἐνεργείᾳ Δικηγόρων, 2) ἐξ ἐνός Ἀραιοπαγίτου, 3) ἐξ ἐνός Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, 4) ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Διοικήσεως Δικαιοσύνης τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ὡς τακτικοῦ μέλους καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ προ-

σωπικοῦ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, ὡς ἀναπληρωματικοῦ τοῦ αὐτοῦ, 5) ἐξ ἐνός Συμβολαιογράφου, ἐξουσιοδοτούμενος ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεὶ καὶ ἔχοντος δεκαετὴ τοῦλάχιστον, πρὸ τοῦ διορισμοῦ του ὡς Συμβούλου, ὑπηρεσίαν εἰς θέσιν Συμβολαιογράφου, 6) ἐξ ἐνός ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Τραπεζίτης τῆς Ἑλλάδος καὶ 7) ἐκ δύο συνταξιούχων δικηγόρων.

2. Ἀπαντὰ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζονται διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ὁμοίως, διορίζονται ἰσοριθμὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη, ἅτινα ἀναπληροῦσι τὰ τακτικά, ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας αὐτῶν. Διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως διορίζεται ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὅστις δέον ἀποραιτήτως νὰ εἶναι ἐν ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ δικηγόρων Ἀθηνῶν τακτικὸν μέλος αὐτοῦ.

3. Ἐκ τῶν ἄνω μελῶν ὁ Πρόεδρος καὶ δύο ἐκ δικηγόρων τακτικὰ μέλη, ὡς καὶ ἰσοριθμὰ ἀναπληρωματικὰ τοιαῦτα, διορίζονται ὑποχρεωτικῶς ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις δικηγόρων παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ, ἐν τακτικὸν μέλος καὶ τὸ ἀναπληρωματικὸν τοῦτο διορίζονται ἐκ τῶν ἐν Πειραιεὶ δικηγόρων τῶν παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ, τὰ δύο ἑτέρα τακτικὰ μέλη διορίζονται ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις δικηγόρων παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ ἢ παρ' Ἐφέταις ἢ ἐκ τῶν ἐν Ἐπαρχίαις δικηγόρων, τῶν ἔχοντων εἰδικαστὴ τοῦλάχιστον δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν πρὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν ὡς Συμβούλων, τὰ δὲ δύο ἀναπληρωματικὰ τούτων μέλη διορίζονται ὑποχρεωτικῶς ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις δικηγόρων παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ ἢ παρ' Ἐφέταις.

4. Ὁ Ἀντιπρόεδρος ὅστις ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας ἐκλέγεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὸν διορισμὸν συνεδρίασιν αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ δικηγόρων Συμβούλων. Ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου, τὸν Πρόεδρον ἀναπληροῖ ὁ ἀρχαιότερος ἐν ἐνεργείᾳ δικηγόρος ἐκ τῶν Συμβούλων. Καθιέκοντα Γραμματεῶς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ἐκτελῇ εἰς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου, ὀριζόμενος ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου.

5. Τὰ Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὀφείλουν νὰ ἐκπληρῶσιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν ἐαυτῶν καθιέκοντων ἀπάσας τὰς ἐξ οἰασθήσονται αἰτίαις ἀπατητάς χρηματικὰς ὑποχρεώσεις τῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον. Συμβούλους, καθυστερῶν πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐκπληρῶσιν οἰασθήσονται τῶν ὑποχρεώσεων τούτων, ἀπολύεται ὑποχρεωτικῶς μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

6. Πρόεδρος ἢ Σύμβουλος τοῦ Ταμείου δὲν δύναται νὰ εἶναι Ὑπουργός, Βουλευτής, Δήμαρχος καὶ μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Δικηγορικοῦ Συλλόγου.

7. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι τριετής, ἀρχομένη τὴν 1ην Ἰουνίου τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ διορισμοῦ τῶν καὶ λήγουσα τὴν 31ην Μαΐου τοῦ τρίτου ἔτους δι'

ἀπαντα τὰ μέλη. Προκειμένου όμως περί των ἀναπληρωματικών μελών, καλουμένων πρὸς ἀναπλήρωσιν θανόντος ἢ παραιτηθέντος ἢ ἀποχωρήσαντος, εἰς τὴν τριετίαν συνυπολογίζεται καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ ἀναπληρωθέντος τακτικοῦ μέλους διανουμένη. Ἄν πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας χρηρῆται ἡ θέσις τοῦ Προέδρου, διορίζεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἕτερος τοιοῦτος διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς θητείας τοῦ ἐκλιπόντος χρονικὸν διάστημα. Κενουμένης τῆς θέσεως τακτικοῦ μέλους, καλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὡς τακτικὸν μέλος πρὸς συμπλήρωσιν τῆς θέσεως ταύτης διὰ τὸν ὑπόλοιπον τῆς θητείας χρόνον ἐν τῶν ἀναπληρωματικῶν μελών, κατὰ τὴν σειράν τὴν ὀριζομένην εἰς τὴν περί διορισμοῦ των πράξιν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ. Κενουμένης τῆς θέσεως τοῦ Ἀντιπροέδρου πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας αὐτοῦ ἐκλέγεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἕτερος διὰ τὸν ὑπόλοιπον τῆς θητείας χρόνον, κατὰ τὸν ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ παρόντος ὀριζόμενον τρόπον.

8. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καλεῖται εἰς συνεδρίασιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦλάχιστον τετράκις κατὰ μῆνα, ἐρίσκεται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων (8) ὀκτὼ τοῦλάχιστον μελών καὶ ἀποφασίζει διὰ τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας των παρόντων. Ἐν ἱσοψηφίᾳ, ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Κατὰ τὰς συνεδριάσεις κρατοῦνται συνοπτικὰ πρακτικὰ ὑπὸ τοῦ Γραμματέως, ἐν οἷς καταχωρίζεται καὶ ἡ γνώμη των μειοψηφούντων. Αἱ ἀποφάσεις συντάσσονται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως καὶ δέον νὰ φέρουν τὰς ὑπογραφὰς των παρόντων μελών τοῦ Συμβουλίου. Τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μετέχει ἄνευ ψήφου καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου, εἰσηγούμενος τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα, δύναται ὅμως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἢ μόνος ὁ Πρόεδρος νὰ κινήσῃ καὶ πάντα ἕτερον ὑπάλληλόν ἢ καὶ πᾶν ἄλλο πρόσωπον πρὸς πληροφοριῶν.

9. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Προέδρου καὶ των Συμβούλων εἶναι ἐπὶ τιμῇ, παρέχονται δὲ μόνον αὐτοῖς ἐξοδα κινήσεως δι' ἐκάστην συνεδρίαν, πλὴν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Τραπεζίης, ἀποζημιούμενου ὑπὸ ταύτης. Εἰς τὸν Πρόεδρον παρέχονται καὶ ἐξοδα παραστάσεως κατὰ μῆνα. Τὸ ποσὸν τῶν ἄνω ἐξόδων καθορίζεται διὰ πράξεως των Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν.

10. Διοικητικὸν Συμβούλιον διοικεῖ τὸ Ταμεῖον. Διαχειρίζεται καὶ διαθέτει τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, ἐντέλλεται τὴν ἐνέργειαν δαπανῶν καὶ πληρωμῶν καὶ ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως, ἀφορώσης τὴν ἐξυπηρέτησιν των συμφερόντων τοῦ Ταμείου καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν ἐν γένει τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου προΐσταται τοῦ Ταμείου καὶ διοικεῖ τοῦτο, συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, δικαιούται δὲ νὰ ἀναθέτῃ τὴν εἰσηγησὶν ὀρισμένων ὑποθέσεων εἰς Συμβούλους, πρὸ πάσης ἐπ' αὐτῶν συζητήσεως ἐν Συμβουλίῳ.

11. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ.Ν. περὶ ἐνεργείας μὴ ἐγκατεργασμένων δαπανῶν, πρὸ πάσης ἐκτελέσεως τούτων, ὑποβάλλονται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ ἐποπτεύον Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Α. Ν. 1621)1939 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Τὸ Ταμεῖον ἐκπροσωπεῖται καὶ ὅλας αὐτοῦ τὰς σχέσεις πρὸς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, ὡς καὶ ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς καὶ πάντων των Δικαστηρίων, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ὅστις καὶ διορίζει πληρεξουσίου δικηγόρους. Κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Προέδρου καὶ ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ ἐκπροσωπῇ τὸ Ταμεῖον ἕτερον μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Α. Ν. 1621)1939, ὡς τοῦτο μεταγενεστέρως ἐρροποποιήθη, προστίθεται τελευταία παράγραφος ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

«Ἐκαστος των ἀμειβόμενων ἡσφαλισμένων τοῦ Ταμείου, πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1952 καὶ ἐφεξῆς χρό-

νου, ὡς χρόνον ἀσφαλίσεως, ὑποχρεοῦται νὰ προμηθεύῃ ἡ ταμικὸν ἀσφαλιστικὸν βιβλιάριον, παρεχόμενον αὐτῷ δωρεὰν ὑπὸ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν καὶ ἰσχύον μόνον δι' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν ἔτος. Ὁ τρόπος τῆς ἐκτυπώσεως καὶ διανομῆς εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους των βιβλιαρίων τούτων θέλει ρυθμισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν. Προκειμένου ὅμως περὶ δικηγόρων, ἡ διανομὴ θὰ γίνηται διὰ των οἰκείων δικηγορικῶν Συλλόγων, πρὸς οὓς τὸ Ταμεῖον ὀφείλει ἐγκρίτως καὶ δι' ἐντὸς των μηνῶν Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους νὰ ἀποστέλλῃ ἀριθμὸν βιβλιαρίων ἀνάλογον πρὸς τὸν ἀριθμὸν των μελών τοῦ Συλλόγου. Ἐπὶ εἰδικῆς σελιδος τοῦ βιβλιαρίου τούτου οἱ ἀνωτέρω ἡσφαλισμένοι θὰ ἐπικολλοῦν τιμῆμα τοῦ ἐκάστοτε χρησιμοποιουμένου ὑπὸ τούτων ἐνσήμου Τ.Σ.Ν., οὕτως τὸ κύριον Σῶμα ἐπικολλάται ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου ἢ δικογράφου ἢ τοῦ εἰδικοῦ βιβλίου τοῦ Πολιτικοῦ ἢ Ποινικοῦ ἢ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου ἢ Ἐπιτροπῆς.

Τὸ σχῆμα τοῦ ἐνσήμου καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐπικολλήσεως καθορισθήσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου. Ἐκαστος των ἡσφαλισμένων Δικηγόρων καὶ Συμβολαιογράφων καὶ Ὑποθηκοφυλάκων ὑποχρεοῦται ὅπως ἐπικολλᾷ κατὰ τὰ ἀνωτέρω καὶ ἕκαστον μῆνα ἐνσημα ἀξίας ἴσης τοῦλάχιστον πρὸς τὴν ἀξίαν ἐνσήμων δέκα πέντε παραστάσεων παρὰ Πρωτοδικαίς. Ἐκαστος δὲ των ἡσφαλισμένων δικολάβων καὶ κλητῆρων ὑποχρεοῦται καὶ ἕκαστον μῆνα νὰ ἐπικολλᾷ ἐνσημα ἀξίας ἴσης τοῦλάχιστον πρὸς τὴν ἀξίαν ἐνσήμων ὀκτὼ παραστάσεων δικηγόρων παρὰ Πρωτοδικαίς. Οἱ αὐτοὶ ἡσφαλισμένοι ἐφ' ὅσον εἰς ἕνα ἢ πλείονας μῆνας ἔχουσιν ἐπικολλήσει ὀλιγωτέρας ἀξίας ἐνσημα, δικαιοῦνται κατὰ Δεκέμβριον ἐκάστου ἔτους νὰ συμπληρώσωσι τὰ ἑλλείποντα διὰ των κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἐν ἰσχύϊ ἐνσήμων. Οἱ ἐκ των ἄνω ἡσφαλισμένων μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὴν διὰ ταξιν ταύτην, δὲν δικαιοῦνται νὰ προσμετρήσωσι τὸ δι' ἡ ἰσχύει τὸ ἀσφαλιστικὸν βιβλιάριον ἔτος εἰς τὸν χρόνον τῆς ἀσφαλίσεως των».

2. Εἰς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ὑπάρχοντα καὶ οἱ παρὰ Τραπεζίης ἢ ἄλλοις Ὀργάνοις ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δικηγόροι, κατὰ προηγουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἐξαφίου ΑΓ τοῦ άρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 1621)1939.

3. Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου οἱ ἄνω ἡσφαλισμένοι δικαιοῦνται νὰ ζητήσουν ἐγκρίτως τὴν παράδοσιν νέου τοιοῦτου καὶ νὰ ἐνημερώσουν τοῦτο δι' ἐπικολλήσεως ἐνσήμων κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

4. Οἱ ἄμισθοι ἡσφαλισμένοι ὑποχρεοῦνται ἐντὸς των μηνῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου ἐκάστου ἔτους νὰ παραδίδουν τὸ βιβλιάριον αὐτῶν τοῦ προηγουμένου ἔτους ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τοὺς οἰκείους Συλλόγους, οἵτινες ὀφείλουν νὰ ἀποστέλλου ταῦτα εἰς τὸ Τ. Σ. Ν. ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου. Οἱ ἡσφαλισμένοι Δικολάβοι καὶ δικαστικοὶ κλητῆρες ὀφείλουν κατὰ τοὺς αὐτοὺς μηνάς νὰ καταθέτουν τὰ ἀσφαλιστικὰ των βιβλιαρίων παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Εἰρηνοδικείου τῆς κατοικίας των ὅστις ὀφείλει ἀμελλητί νὰ ἀποστέλλῃ ταῦτα εἰς τὸ Ταμεῖον ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου. Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος παράδοσις τοῦ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου ἐπιφέρει τὴν ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος τοῦ ἡσφαλισμένου ὅπως προσμετρήσῃ εἰς τὸν χρόνον ἀσφαλίσεως τὸ ἔτος εἰς ὃ ἀφορᾷ τὸ μὴ ἐμπρόθεσμος παραδεδωκέν βιβλιάριον, πλὴν ἐὰν οὗτος καταβάλλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ τριπλάσιον τοῦ ποσοῦ τοῦ ἔτους ἐκείνου τῆς ἀσφαλίσεως εἰς ὃ ἀφορᾷ τὸ μὴ παραδεδωκέν βιβλιάριον. Πᾶς καταβολὴ δέον νὰ γίνη ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως πρὸς αὐτὸν τῆς περὶ τούτου προσκλήσεως.

5. Ἡ πληρότης τοῦ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου δὲν ἀπαιτάται τὸν ἡσφαλισμένον τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἀπόδειξιν τῆς πραγματικῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ δὲν ἐμπεδίζει τὸν περὶ τούτου ἐλαγχὸν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου. οὐδὲ ἀποτελεῖ τεκμήριον διὰ τὴν κατ' ἔτος ἀνασύνταξιν των Μητρώων των Δικηγορικῶν Συλλόγων τοῦ Κράτους. Ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς περὶ παροχῆς συντάξεως αἰτήσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, οὐδεμίαν ἄξιωσιν ὑφίσταται κατὰ τοῦ Ταμείου πρὸς ἐπιστροφὴν τοῦ ἀντιτίμου τῷ ἐν τῷ ἀσφαλιστικῷ βιβλιαρίῳ ἐπικολληθέντων ἐνσήμων.

Τὰ ἀποστελλόμενα οὕτω βιβλιαρίαι ἐλέγχονται ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου καὶ καταχωροῦνται εἰς εἰδικὸν βιβλίον μετὰ τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ ἐλέγχου. Τὸ Ταμεῖον ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ ἐγγράφως τοὺς ἐκ τῶν ἡσυχασμένων ἔχοντας παραδόσεις βιβλιαρίαι ἑλληνικῆς, οὗτοι δὲ διακαίουνται ἐντὸς προθεσμίας ἐνός μηνὸς ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς εἰδοποιήσεως ν' ἀποστείλουν εἰς τὸ Ταμεῖον ἀπ' εὐθείας ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ τριπλάσιον τῆς ἀξίας τῶν ἀλλοιπῶν ἐνσήμων.

Παραρχόμενη καὶ τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ ἐκπτώσις τοῦ δικαιώματος προσμετρήσεως τοῦ ἔτους, εἰς ὃ ἀφορᾷ τὸ βιβλιαρίον, ὡς χροῖον ἀσφαλίσεως, καθίσταται ὁριστική.

Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ καὶ κατόπιν προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, δύναται ν' αὐξηθῇ ἢ νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ποσὸν τῶν ἐπικυλλητέων κατὰ μῆνα ἐν τῷ βιβλιαρίῳ ἐνσήμων, ὡς ἐπίσης δύναται νὰ ὁρισθῇ πᾶσα λεπτομέρεια πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης παραγράφου.

Οἱ ἐπὶ τῇ βῆσει τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ Κώδικος τῶν δικηγόρων, ὡς αὕτη ἐτροποιοήθη καὶ ἰσχύει, διατελοῦντες ἐν ἀναστολῇ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δικηγορικοῦ λειτούργηματος δικηγόροι, δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν τήρησιν τῶν βιβλιαρίων διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα κατ' ὃ διατελοῦσιν ἐν ἀναστολῇ ἀπαλλασσόμενοι τῆς ὑποχρεώσεως ἐπικυλλήσεως ἐνσήμων διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τοῦτο.

*Ἄρθρον 4.

Ἐν τέλει τοῦ ἐδαφ. ζ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α. Ν. 1621)39 ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 2732)1940 προστίθενται τὰ ἐξῆς: «Ὡς καὶ εἰς τὴν πόλιν Θεσσαλονίκης, ἢ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις, ἔδρας Πρωτοδικείων ἢ Δήμων ὁριζόμενας διὰ Β. Διαταγμάτων μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου».

*Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 1 περίπτ. Β τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α. Ν. 1621)1939, προστίθεται ἐδάφιον β', ἔχον οὕτω:

«β') Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντες ὑπάλληλοι τῆς Βουλῆς κεκτημένοι τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν ἢ ὁπωσδήποτε μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διορισθέντες δικηγόροι, ἔστω καὶ μὴ ἐγγραφέντες παρὰ τῷ Δικηγορικῷ Συλλόγῳ, καθίστανται ὑποχρεωτικῶς μέτοχοι τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν, ἀφ' ἧς ἀπέκταν τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν ἢ διορίσθησαν δικηγόροι, ἐφαρμοζόμενοι ὡς πρὸς τὴν προϋπηρεσίαν των τῶν περὶ ἐξαγορᾶς κειμένων διατάξεων».

2. Οἱ διατελοῦντες δικηγόροι ὑπὲρ τὴν ὕψιστην καὶ ὑπηρετοῦντες ἤδη ὡς ὑπάλληλοι τῆς Βουλῆς συμμετέχουν εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν, ἐφαρμοζόμενοι ὡς πρὸς αὐτοὺς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1752)39 Α. Ν., ἐφ' ὅσον δηλώσωσι τοῦτο ἐντὺς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνός μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πρὸς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν.

Οὗτοι δύναται νὰ ἀναγνωρίσωσι ὡς συντάξιμον χρόνον, τὸν προδιαρκούντα χρόνον ὑπηρεσίας των εἰς τὴν Βουλὴν ἢ ἄλλην δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἐφαρμοζόμενοι ὡς πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἐξαγορὰν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων. Ἀπὸ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀφαιρεῖται ποσὸν ἀναλογικὸν πρὸς τὰς εἰσφορὰς τῶν μηνῶν, ὅσον τὰς εἰσφορὰς ἔχει ἐξοφλήσει ὁ ἐνδιαφερόμενος διὰ καταβολῆς πρὸς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν.

*Ἄρθρον 6.

Τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α. Ν. 1621)39, ὡς ἀντικατεστάθη, συνεπληρώθη καὶ ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην ἐδάφιον ἀκώρως τῶν περὶ ἐξαίρεσεως ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ὡς καὶ τῶν αἰτήσεων περὶ μὴ συμμετοχῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου εἶναι ὑποχρεωτικοί, ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μέλλοντας νὰ ζητήσωιν ἐγγράφως τὴν ταχὺτὴν ἀκώρωσιν, ἐφ' ὅσον οὗτοι τελοῦν ἤδη ἐν ενεργείᾳ ὑπὸ μίαν τῶν ἰδιοτήτων τῶν ἀναγραφόμενων ἐν παρ. 1. Ὡς πρὸς τοὺς οὕτω ὑπαγομένους ἐκ νέου εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου ἰσχύουν καὶ ἐφαρμόζονται ἀναλόγῳ καὶ περὶ ἀναγνωρίσεως προϋπηρεσίας

καὶ γάμου διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1621)1939, ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐξοφλήσιν τῶν ἐκ τῶν ἄνω αἰτιῶν ὡς καὶ ἐξ εἰσφορῶν ἡρεσιζομένων ὑπὸ τούτων ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1929 ἰσχύουν καὶ ἐφαρμόζονται αἱ περὶ τῶν ἀπὸ 11.11.1944 τὸ πρῶτον ἀσφαλιζομένων ἰσχύουσιν ἐκάστοτε διατάξεις. Οὗτοι ὅμως, ὡς καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν ἐν περιπτώσει θανάτου, δὲν ἀποκτοῦν δικαίωμα συντάξεως, εἰμὴ μόνον μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ διὰ τὸν μετὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην χρόνον. Οἱ πρὸ τῆς ὡς ἄνω χρονολογίας μέλλοντες νὰ ἐξέλθουν τῆς ἀσφαλίσεως δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς πληρωμὴν εἰσφορῶν διὰ τὸν ἀπὸ τῆς ἐξόδου μέχρι τῆς χρονολογίας ταύτης χρόνον, ὅστις ὅμως καὶ δὲν θεωρεῖται χρόνος ἀσφαλίσεως».

*Ἄρθρον 7.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Α. Ν. 1621)1939, ὡς ἐτροποιοήθη καὶ ἰσχύει, προστίθενται τὰ ἐξῆς: «Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 1 στοιχ. Α ἐδάφιον α' καὶ στοιχ. Β ἐδάφιον α' τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1621)1939 καταστάντες μέτοχοι νὰ ἀναγνωρίσωιν τὴν μὴ συμπίπτουσαν πρὸς χρόνον ἀσφαλίσεως ἐν τῷ Ταμείῳ ἐμισθον πραγματικὴν προϋπηρεσίαν των τὴν διανυθείσαν εἰς διέσεις ἀρκευδύτητος τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, τὴν μὲν διανυθείσαν ὑπὸ μίαν τῶν ἐν ἄρθρῳ 7 παρ. 1 ἰδιοτήτων ὀλκλήρων, ἐκ τῆς ὑπολοίπου δὲ μέχρι δέκα ἐτῶν. Ἐπίσης οἱ ἡσυχασμένοι τοῦ Ταμείου δύναται νὰ ἀναγνωρίσωιν, δι' ἐξαγορᾶς χρόνου μέχρι πέντε (5) ἐτῶν ἐκ τῆς πραγματικῆς ὑπηρεσίας των παρὰ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ ἀνεγνωρισμένη ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῇ ἐφ' ὅσον ἡθέλωιν ζητήσει τοῦτο ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ὑπηρεσία αὕτη δὲν συμπίπτει πρὸς ἄλλην ὑπηρεσίαν ἀναγνωριζομένην ὑπὸ τοῦ παρόντος καὶ δὲν ἐτυχεν ἐκ ταύτης συντάξεως παρ' ἄλλου Ταμείου».

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ἄρθρον καὶ μετὰ τὴν παράγραφον 6, προστίθεται παράγραφος 7 ἔχουσα οὕτω: «Δικηγόροι ἡσυχασμένοι ἐπὶ ὅκταετίαν τοῦλάχιστον κατ' ἄρθρον 7 τοῦ Α. Ν. 1621)39 εἰς τὸ Τ.Σ.Ν. καὶ διατελοῦντες ἐν ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, δικαιοῦνται δι' ἐξαγορᾶς νὰ ἀναγνωρίσωιν ὡς χρόνον ἀσφαλίσεως των εἰς τὸ Τ.Σ.Ν. καὶ τοιοῦτον προγενεστέρας ὑπηρεσίας των ὡς Δικολάβων, τὸν χρόνον ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης δημοσιευθείσης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὡς δικολάβων μέχρι τοῦ διορισμοῦ των ὡς δικηγόρων ἐφ' ὅσον ἦσαν κατὰ τὸν χρόνον τούτον τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικολάβου ἀποκλειστικῶς ὡς μόνον εἰσποριστικὸν ἐπάγγελμα κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Ἡ ἀναγνώρισις γίνεται διὰ πράξεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ἐκδιδομένης αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, υποβληθείσης ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ κατόπιν προσαγωγῆς τῶν ἀποδεικτικῶν τῆς ὑπηρεσίας των ὡς δικολάβων ἐγγράφων».

*Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 10 παρ. 1 ἐδαφ. α' καὶ β' τοῦ Α. Ν. 1621)39 ὡς εἶχον τροποιοιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 691)1943, τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

α) Ἐὰν ἔχη συμπληρωμένον 30ετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως ἀσχετῶς ἡλικίας.

β) Ἐὰν ἔχη συμπληρωμένον 25ετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως καὶ ἡλικίαν 60 ἐτῶν.

*Ἄρθρον 9.

Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α. Ν. 1621)1939 προστίθενται τὰ ἐξῆς:

Ἐξαίρετικῶς, διὰ τοὺς ἡσυχασμένους ἢ συνταξιούχους τοὺς ἔχοντας πραγματικὴν ὑπὲρ 40ετῆ ὑπηρεσίαν, ἢ συντάξις τῆς χήρας καὶ μὴ συνεπυρόντων τέκνων δικαιουμένων εἰς σύνταξιν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 παρ. ΙΑ' συνίσταται εἰς ὀλοκλήρον τὸ ποσὸν τῆς εἰς τὸν σύζυγον ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης συντάξεως, διὰ δὲ τοὺς ἔχοντας πραγματικὴν ὑπὲρ 35ετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὰ τρία τέταρτα τοῦ ποσοῦ τούτου, ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι ἄπορος κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, διατρεφόμενοι πάντοτε τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3, 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 11.

Συντρεχόντων τέκνων, δικαιουμένων εις σύνταξιν, εφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἢ σύνταξις ὅπως τῆς χήρας συζύγου μειοῦται καὶ ὁ ποσὸν δικαιοῦνται εἰς σύνταξιν τὰ τέκνα.

Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 8 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 12 προστίθενται τὰ ἑξῆς :

Ἡ διάταξις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου τούτου ἰσχύει καὶ ἐπὶ γονέων καὶ ἀδελφῶν, ἀλλὰ μόνον δι' ὃν τινὰ εἶναι οὐ μόνον ἄπορος ἀλλὰ καὶ ὑπερδδομηκινότης.

Ἄρθρον 10.

Τὰ ἐδάφια 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Α.Ν. 1621)39 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

1. Τὰ συνολικὰ ποσά, βάσει τῶν ὁποίων κανονίζονται ἀπὸ 1ης τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1952 αἱ χορηγούμεναι εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους καὶ τὰς οἰκογενεῖας τῶν συντάξεις, ὁρίζονται ὡς ἑξῆς :

Α' ΑΜΙΣΘΩΝ

Διὰ τὴν Α' τάξιν δραχμ. 10.000

Διὰ τὴν Β' τάξιν δραχμ. 5.000

Β' ΕΜΜΙΣΘΩΝ

Διὰ τὴν Α' τάξιν δραχμ. 6.400

Διὰ τὴν Β' τάξιν 3.200

2. Τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ ὁ ἡσφαλισμένος δικαιοῦται τόσων πεντηκοστῶν, ὅσα τὰ ἔτη τῆς ἀσφαλίσεώς του, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ χρόνου ἀσφαλίσεως μέχρι τριάκοντα (30) ἐτῶν. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τριάκοντα ἐτῶν ἀσφαλίσεως, ἡ σύνταξις προσσυνάσσεται κατὰ δύο πεντηκοστὰ δι' ἑκάστον πέραν τῶν τριάκοντα ἐτῶν ἑτος ἀσφαλίσεως μέχρι τοῦ τεσσαρακοστοῦ. οὕτως ὥστε, ἐὰν ὁ ἡσφαλισμένος ἔχει συμπληρωμένην τεσσαράκοντα ἔτη ἀσφαλίσεως, δικαιοῦται συντάξεως τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου. ἤτοι πεντήκοντα πεντηκοστῶν.

3. Δι' ἀμφοτέρους τὰς ἀνω κατηγορίας καὶ τάξεις ὁ συνταξιστὴς θὰ εἶναι κοινός, ὁρίζόμενος ἐκάστοτε διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ὁ ἡσφαλισμένος δύναται νὰ δικαιωθῇ συντάξεως ποσοῦ μεγαλύτερου τοῦ διὰ τὴν τάξιν τοῦ ὡς ἀνω καθοριζομένου. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης δι' ἀποφάσεώς του μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου δύναται νὰ καθορίζῃ ἐκάστοτε τὰ κατώτατα ὅρια καταβαλλομένων συντάξεων.

Ἐὰν, κατὰ τὸν κατὰ τὰ ἀνωτέρω διακανονισμὸν συντάξιν, προκύψῃ περιπτώσις συνταξιούχου τινὸς νὰ τύχουν συντάξεως κατωτέρας τῆς ἥς σήμερον λαμβάνουν, διατηροῦν οὗτοι τὴν πρὸ τοῦ διακανονισμοῦ τοιαύτην.

4. Ἐν περιπτώσει μετατάξεως ἡσφαλισμένου ἀπὸ τῆς μιᾶς κατηγορίας εἰς τὴν ἄλλην (ἐμμίσθου εἰς ἀμισθον καὶ ἀνὰ πάλιν), ἡ σύνταξις τούτου καὶ τῆς οἰκογενεῖας του κανονίζεται μικτή, καταβαλλομένου αὐτῷ τοῦ εἰς ἐκάστην κατηγορίαν ἀναλογούντος ποσοῦ συντάξεως κατὰ λόγον τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας τοῦ ἡσφαλισμένου ἐν ἐκάστη τούτων. Τὰ κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Α. Ν. 1621)1939 ἀνεγνωρισμένα ἔτη, προστίθενται εἰς τὴν τὰ πλείονα ἔτη ἔχουσαν κατηγορίαν.

5. Ἐν περιπτώσει μετατάξεως ἡσφαλισμένου ἀπὸ μιᾶς τάξεως εἰς ἄλλην, ἡ σύνταξις τούτου καὶ τῆς οἰκογενεῖας του κανονίζεται βάσει τοῦ διὰ τὴν τάξιν εἰς ἣν μετετάγη προβλεπομένου ποσοῦ, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν τάξιν εἰς ἣν μετετάγη συνεπλήρωσε πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἀσφαλίσεώς του χρόνον ἀσφαλίσεως πλείον τῶν 5 ἐτῶν. πλὴν ἐὰν, προκειμένου περὶ ἐμμίσθου, καταληφθῇ οὗτος ὑπὸ τοῦ ὁρίου ηλικίας ἢ ἀποθάνῃ, ὅποτε ἀπαιτεῖται τοῦλάχιστον τριετία εἰς τὴν τάξιν εἰς ἣν μετετάγη.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡσφαλισμένοι παρὰ τῷ Ταμείῳ, ἀνήκοντες εἰς τὴν πρώτην τάξιν καὶ μεταταγέντες εἰς τὴν δευτέραν λόγω ἀπωλείας τοῦ βαδμοῦ τῶν συνεπείᾳ τῆς 59)1945 Συντ. Πράξεως, ἐπανερχόμενοι τῇ αἰτήσεϊ τῶν, εἰς τὴν πρώτην τάξιν, τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν λογιζομένης ἀπὸ τῆς μετατάξεως τῶν εἰς τὴν δευτέραν τάξιν. Οὗτοι ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολήν

λὴν τῆς ἐκ τῆς ὡς ἀνω ἐπαναφορᾶς τῶν διαφορᾶς τῆς εισφορᾶς τῶν δύο τάξεων ἐντὸς τριῶν ἐξαμήνων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου εφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη συνταξιούχων τοῦ Ταμείου οἵτινες, ἀνήκοντες πρὸ τῆς Σ. Π. 59)1945 εἰς τὴν Α' τάξιν μετετράγησαν λόγω τῆς διὰ ταύτης ἀκυρώσεως τῆς προαγωγῆς τῶν εἰς τὴν Β' τάξιν καὶ οἵτινες ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συνταξιοδοτοῦνται ὡς ἀνήκοντες εἰς τὴν Α' τάξιν ἐφόσον ἀπεχώρησαν τῆς ὑπηρεσίας λόγω νόσου καὶ ἐφόσον ἀπὸ τῆς προαγωγῆς τῶν, ἡτις ἠκυρώθη διὰ τῆς ἀνω Σ. Π., μέχρι τῆς ἀποχωρήσεως τῶν παρήλθεν τριετία.

3. Ἐξαιρητικῶς, οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 59)45 Συντακτικῆς Πράξεως ὑποβιβασθέντες ὑπάλληλοι καὶ ἐκ τοῦ λόγου τούτου, παραιτηθέντες τῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τοῦ ὑποβιβασμοῦ τῶν, ἐφ' ὅσον τυγχάνουν ἡσφαλισμένοι εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν καὶ κέκηνται εἰκοσαετῇ τοῦλάχιστον πραγματικὸν χρόνον ἀσφαλίσεως, δικαιοῦνται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τῆς κατὰ τὰς κειμένης διατάξεις συντάξεως ἐκ τοῦ Ταμείου, ἐξομοιούμενοι κατὰ τὰ λοιπὰ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπόκτησιν δικαιώματος συντάξεως πρὸς τοὺς ἀπολυομένους τῆς ὑπηρεσίας λόγω καταργήσεως θέσεως.

4. Ἡσφαλισμένοι παρὰ τῷ Ταμείῳ ἔχοντες δεκαετῇ τοῦλάχιστον πραγματικὴν ὑπηρεσίαν καὶ καταστάντες ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν λόγω τελείας ἀπωλείας τῆς ὁράσεως ἢ ἀκρωτηριασμοῦ ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ἢ ποδῶν ἢ καθολικῆς παράλυσεως ἢ βαρείας ψυχικῆς νόσου, δικαιοῦνται συντάξεως ἀντιστοιχοῦσης εἰς τὸν διπλάσιον χρόνον τῶν ἀναγνωρισθέντων αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Ταμείου συνταξιῶν ἐτῶν, μὴ δυνάμενης πάντως νὰ ὑπερβῇ τὰ 30 πεντηκοστὰ.

Ἄρθρον 12.

1. Διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, δύναται νὰ συσταθῇ καὶ ὁργανωθῇ παρ' αὐτῷ κλάδος ὑγείας πρὸς ὑγειονομικὴν περίθαλψιν τῶν συνταξιούχων τοῦ Ταμείου καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ, ἢ καὶ τῶν ἀμισθῶν ἡσφαλισμένων.

2. Διὰ Βασ. Διατάγματος θέλουσι καθορίζεσθαι ἐκάστοτε τὰ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τούτου ὑπαχθισόμενα πρόσωπα ὡς καὶ αἱ ὑποχρεώσεις αὐτῶν.

Ἄρθρον 13.

Ἐντὸς διμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, ὁ ἀξίων δικαίωμα συντάξεως καὶ, ἐν περιπτώσει θανάτου, ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ, δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς περὶ ἀπονομῆς συντάξεως αὐτῷ ἀποφάσεως, δι' ἣν ἔχει παρέλθει ἀπρακτος ἢ ἐνικυρία προθεσμία τοῦ ἄρθρου 17 παράγρ. 1 τοῦ Α. Ν. 1621)39 «περὶ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν» ἢ εἴχεν ἐκδοθῇ ἀπόφασις, ἔστω καὶ κατόπιν αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως.

Ἄρθρον 14.

Χορηγείται ἐφ' ἀπαξ προίξ: 1) Εἰς τὴν τὸ πρῶτον νυμφευομένην θυγατέρα ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου τοῦ Ταμείου, 2) εἰς τὴν τὸ πρῶτον νυμφευομένην ἡσφαλισμένην ἢ συνταξιούχον τοῦ Ταμείου.

Ἐν περιπτώσει ἀκυρώσεως τοῦ γάμου ἢ λύσεως αὐτοῦ διὰ διαζυγίου ἢ θανάτου τοῦ συζύγου δὲν ὑπάρχει δικαίωμα νέας προικίσεως.

Τὸ χρηματικὸν ποσὸν τῆς προικὸς ἀνέρχεται εἰς τὸ διωδεκάπλάσιον τοῦ ποσοῦ, ὅπερ λόγω συντάξεως ἀπολαμβάνει ἢ θὰ ἀπελάμβανε μηνιαίως ἂν ἐσυνταξιοδοτεῖτο κατὰ τὸν μῆνα τῆς τελέσεως τοῦ γάμου ὁ πατὴρ ἢ ἡ μήτηρ τῆς προικιζομένης ἢ αὐτὴ ἢ ἡ ἡσφαλισμένη (προκειμένου περὶ προικίσεως ἢ σφαλισμένου).

Σύνταξις προικοσυμφώνου δὲν ἀπαιτεῖται, ἀρκούντος ἀπλοῦ ἐντάλματος, ἐξοφλουμένου παρὰ τῆς προικιζομένης καὶ ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ληξιαρχικῆς πράξεως τελέσεως τοῦ γάμου.

Σπεροῦνται προικίσεως α) ἡ δετὴ θυγάτηρ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, β) ἡ θυγάτηρ ἡσφαλισμένου μὴ συμπληρώσαντος δέκα (10) ἔτη ὑπηρεσίας κατὰ τὴν τέλεισιν τοῦ

γάμου, γ) ή ήσφαλισμένη, ή μη συμπληρώσασα δεκά ετη σύζυγος κατά την τέλει του γάμου.

Άρθρον 15.

1. Από της πρώτης του έπομένου μηνός της δημοσίευσως του παρόντος Νόμου εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως επεκτείνεται και εις την Δωδεκανήσον ή Νομοθεσία «περί Ταμείου Συντάξεων Νομικών», ως αυτή ισχύει και εις την λοιπήν επικράτειαν δυνάμει του Α.Ν. 1621)1939 και των τροποποιήσεων και συμπληρώσεων αυτών μεταγενεστέρως Νόμων και Διαταγμάτων.

2. Η υποχρεωτική ασφάλις των τῶν πρώτων δυνάμει του νόμου του παρόντος άρθρου καθιστάμενοι ήσφαλισμένοι, εκτός εάν κατά τον χρόνον της δημοσίευσως του παρόντος έχουν υπερβῇ τὸ 65 ἔτος της ηλικίας των ὅτε δύνανται νὰ αναγνωρίσων προϋπηρεσίαν μέχρι 30 ἔτων.

3. Ὡς ήσφαλισμένοι δικολάβοι Δωδεκανήσου θεωροῦνται οἱ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ της Δικαιοσύνης διορισθέντες και διορισθόμενοι τοιοῦτοι, ἐφ' ὅσον, οἱ τελευταῖοι οὐτοι μέχρι της ἐνάρξεως της ισχύος τοῦ παρόντος οὐδὲν ἔτερον ἐπαγγέλμα ασκούν, ἐν Δωδεκανήσῳ, πλὴν τοῦ Δικολάβου. Περὶ της Συνδρομῆς της τελευταίας ταύτης προϋποθέσεως ἀποφαίνεται ἀνεξέλεγκτως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν.

4. Τὴν μὴ συμπύπτουσαν πρὸς χρόνον ήσφαλίσεως προϋπηρεσίαν ἐν Ἑλλάδι ἢ Δωδεκανήσῳ μέχρις 27 ἔτων δικαιούνται νὰ αναγνωρίσων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δι' ἐξαγορᾶς οἱ δυνάμει τοῦ παρόντος άρθρου καθιστάμενοι ήσφαλισμένοι, εκτός εάν κατά τον χρόνον της δημοσίευσως τοῦ παρόντος έχουν υπερβῇ τὸ 65ον ἔτος της ηλικίας των. ὅτε δύνανται ν' αναγνωρίσων προϋπηρεσίαν μέχρι 30 τῶν.

5. Τὰ τοῦ τρόπου τοῦ υπολογισμοῦ και υποδείξεως της προϋπηρεσίας τῶν δικηγόρων Δωδεκανήσου, τὰ υποβληθέντα διὰ τὴν αναγνωρίσιν ταύτης και τοῦ γάμου και γεννήσεως τέκνων δικαιολογητικά, ὡς και πᾶσα σχετική λεπτομέρεια καθορίζονται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, τὰ δὲ διὰ τὴν αναγνωρίσιν και ἐξαγορὰν της προϋπηρεσίας και γάμου ὀφειλόμενα ὑπ' αὐτῶν ποσά, ὡς και ὁ τρόπος της ἐξοφλήσεως των, κανονίζονται συμφώνως πρὸς τὴν ἐκάστοτε ισχύουσαν Νομοθεσίαν.

Άρθρον 16.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἐδαφίου της Α' περιπτώσεως της παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 11 τοῦ Α.Ν. 1621)1939, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω : «Ὡς περιπτώσει ἀκυρώσεως ἢ λύσεως τοῦ γάμου θανάτω ἢ διαζυγίῳ, οὐχὶ ἰδίᾳ τοῦ θήλεος τούτου τέκνου ὑπαρτικῇ, τὸ δικαίωμα ἀπολαβῆς της συντάξεως ἀνακτάται μετ' ἀπόφασιν ὁμῶς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, και ἐφ' ὅσον κατά τον χρόνον της κρίσεως τὸ τέκνον τούτου δὲν εἶναι εὐπορον.

2. Τὸ τέλος της Α' περιπτώσεως της παραγρ. 1 τοῦ αὐτοῦ άρθρου 11 τοῦ Α.Ν. 1621)29, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως και ἀπὸ τῶν λέξεων «τὸ δικαίωμα της συντάξεως ταύτης κλπ.» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς : «Τὸ δικαίωμα της συντάξεως ταύτης γεννᾶται διὰ τὴν χήραν σύζυγον τοῦ ήσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου, ἐάν ὁ γάμος τούτου ἐτελέσθῃ ἐν ἔτος τοῦλάχιστον πρὸ τοῦ θανάτου του, εκτός εάν ἐκ τοῦ γάμου ἐγεννήθῃ ζῶν τέκνον. ἢ ἐγεννήθῃ τοιοῦτον πρὸ τοῦ γάμου τῶν γονέων και ἐνομιμοποιήθῃ, ὁπότε ἡ οἰκογένεια κτᾶται δικαίωμα συντάξεως, ἀσχέτως τοῦ χρόνου της τελέσεως τοῦ γάμου».

3. Εἰς τὸ τέλος της παραγράφου 3 τοῦ αὐτοῦ άρθρου προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω : «Ἡ τοιαύτη συμμετοχὴ της χήρας μητρὸς ἀρχεται ἀπὸ της 1ης τοῦ ἐπομένου μηνός της εἰς τὸ Ταμεῖον ὑποβολῆς της πρὸς συνταξιοδότησιν αίτήσεως της».

Άρθρον 17.

Τὸ ἐδάφιον η' της πρώτης παραγράφου τοῦ άρθρου 6 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1621)39, προστεθέν διὰ τοῦ άρθρου 8 τοῦ Ν. Δ. 1847)1942 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«η') Εἰς προεξοφλήσεις ἐπὶ τόκῳ 5 ο/ο ἀποδοχῶν ἐξ κατ' ἀνώτατον ὅριον μηνῶν τῶν ἐμίσθων ήσφαλισμένων τοῦ Ταμείου και τῶν συνταξιούχων αὐτοῦ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικη-

τικοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἐπιστροφή τῶν προεξοφλήσεων τούτων γίνεται διὰ κρατήσεων ἐκ τοῦ μισθοῦ εἰς τρίακοντα ἐξ ἑτας μηνιαίας δόσεις.

Αἱ μέχρι τούδε ὀφειλᾶι ἐκ προεξοφλήσεων ἀποδοχῶν τῶν ἐμίσθων ήσφαλισμένων ἐξοφλοῦνται κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον εἰς τρίακοντα ἐξ ἑτας μηνιαίας δόσεις. Οἱ προϊστάμενοι τῶν ὑπηρεσιῶν, παρ' αἷς ὑπηρετοῦσιν οἱ ήσφαλισμένοι ὑποχρεοῦνται ὅπως παρακρατῶσιν ἐκ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τὰς ἄνω μηνιαίας δόσεις και ἀποστέλλωσι ταύτας πρὸς τὸ Τυμείον.

Άρθρον 18.

Εἰς τὸ ἐδάφιον γ' της παραγρ. 1 τοῦ άρθρ. 10 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1621)39 προστίθεται τὰ ἐξῆς :

«Κατ' ἐξαίρεσιν οἱ ἀπολυθέντες κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1941 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1943 λόγῳ ἀποχῆς ἐκ τῶν καθηκόντων των ὀφειλομένης εἰς τὴν δίωξιν των ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς ἢ τῶν ἀντεθνικῶν ὀργανώσεων ἢ τῶν συμμοριῶν δικαιούνται ἀπὸ της ισχύος τοῦ παρόντος συντάξεως ἐκ τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον κέκτηνται ὁριστὸν χρόνον ήσφαλίσεως».

Άρθρον 19.

Ἡ τελευταία περίοδος τοῦ ἐδαφ. γ' τοῦ άρθρου 5 τοῦ Νόμου 1713)51 ἀπὸ τῶν λέξεων «Μὴ δυνάμενος ὅμως κλπ.» μέχρι τέλους τοῦ ἐδαφίου τούτου ἀλλοιβεῖται.

Άρθρον 20.

Οἰκογένεια δικηγόρων ἀποβιώσαντων κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ της ισχύος τοῦ Α. Ν. 1002)46 μέχρι της δημοσίευσως τοῦ παρόντος δικαιούνται συντάξεως ἐκ τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τοῦ Νόμου 1621)39, ἀνεξαρτήτως ἀν ὑπεβλήθῃ ἐκ μέρους τοῦ ἀποβιώσαντος δικηγόρου ἢ κατὰ τὸν Ἀναγκ. Νόμον 1002)46 δήλωσις ἀνανεώσεως ἐγγραφῆς αὐτῶν εἰς τὸ Μητρώον τοῦ Συλλόγου, οὕτως ἐτύγχανε μέλος.

Άρθρον 21.

Εἰς τὸ άρθρον 1 τοῦ Ν. Δ. 722)41 προστίθεται διάταξις ἔχουσα οὕτω :

«Εἰς τὴν ἀνωτέρω διάταξιν ὑπάγονται και οἱ μὴ ὑπόχοντες τὴν ὑπὸ τοῦ Νόμου 1002)1946 δήλωσιν Δικηγόροι, ἀνῆκτροι, ἀξιοματικοὶ τοῦ Νόμου 4506)30, ἐφ' ὅσον κέκτηνται δεκαετὴ χρόνον ὑπηρεσίας ἀπὸ της ὀρκωμοσίας των, τοῦ δικαιώματος συνταξιοδοτήσεως των ἀρχομένου ἀπὸ της συμπληρώσεως τοῦ 62ου ἔτους της ηλικίας των.

Άρθρον 22.

1. Ὁ διορισμὸς τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου διορισθόντων νέων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου θέλει πραγματοποιηθῇ ἐντὸς μηνός ἀπὸ της δημοσίευσως τοῦ παρόντος διὰ τριετὴ χρονικὴν περίοδον λήγουσαν τὴν 31ην Μαΐου τοῦ τρίτου ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των ἔτους.

2. Τὰ κατὰ τὴν ἐναρξιν της ισχύος τοῦ παρόντος λοιπὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου θὰ παραμείνουν ὡς τοιαῦτα μέχρι της λήξεως της κατὰ τὰς ὑφισταμένης ἡδη διατάξεως θητείας των. Ἡ θητεία τῶν εἰς ἀντικατάστασιν τούτων διορισθουσμένων μελῶν θέλει λήξει ταυτοχρόνως μετὰ της θητείας τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διορισθουσμένων νέων μελῶν.

Άρθρον 23.

Ἡ ισχύς τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 3 τοῦ παρόντος ἀρχεῖται μετὰ τριμήνου ἀπὸ της δημοσίευσως τοῦ παρόντος, δύνανται δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ της Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ ν' ἀναβληθῇ ἐπὶ ἐξ μηνῶν εἰσέτι.

Άρθρον 24.

1. Ἐν τῷ Ταμείῳ Συντάξεων Νομικῶν συνιστᾶται ὅστις μονίμου νομικοῦ Συμβούλου ἐπὶ βεθμῶ και ἀποδοχῆς Διευθυντοῦ Α' ἢ Β' τάξεως τοῦ Ταμείου. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην διορίζεται, κατὰ τὴν πρώτην ἐκκλήσιν τοῦ παρόντος, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου και ἐπ' αἵρεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ της Δικαιοσύνης, δικηγόρος ἔχων εἰκοσιπενταετὴ τοῦλάχιστον συνολικὴν δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν.

2. Δύνανται ἐπίσης νὰ προσληφθῇ κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον ὡς βοηθὸς αὐτοῦ δικηγόρος ἔχων ὑπερδεκαετὴ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ βεθμῶ και ἀποδοχῆς Τμηματάρχου γ' ἢ β' τάξεως. Οὗτος μετὰ πενταετὴ εὐδαιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ

Ταμείω προάγεται μετ' απόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον θέσιν, τυχὸν κενωθισμένην.

3. Οἱ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους Νομικοὶ Σύμβουλοι διέπονται, ὡς πρὸς τὴν ἀπόλυσιν, ὑπὸ τῶν περὶ μονίμων ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου τῶν ἀντιστοιχούντων βαθμῶν διατάξεων τῶν ἀφορώσων τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμείου.

4. Αἱ ἄνω θέσεις ὡς καὶ αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος κεναὶ ἢ κενωθισόμεναι μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1952 θέσεις γραφῶν τοῦ Ταμείου πληροῦνται κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος διὰ διορισμοῦ, ἄνευ διαγωνισμοῦ, μὴ ἐφαρμοζομένης οὐδεμιᾶς διατάξεως περὶ διορισμῶν κατὰ προτίμησιν.

Ἄρθρον 25.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι ἄμισθοι ἢ ἑμισθιοὶ μέτοχοι τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν ἀπαιτῶντες διὰ πολιτικῶς λόγους καὶ ἐπαναδιορισθέντες δυνάμει τοῦ 1540)50 Α. Ν. θεωροῦνται καὶ εἶναι ἡσφαλισμένοι εἰς τὸ Τ. Σ. Ν. διὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπολύσεώς των καὶ δικαιοῦνται εἰς ἀναγνώρισιν τοῦ χρόνου τούτου δι' ἐξαιρέτως.

Ἄρθρον 26.

Συνταξιούχοι τοῦ Ταμείου, τυχόντες συντάξεως λόγῳ παθῆσεως, δικαιοῦνται ν' ἀναγνωρίζωσι τὴν κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Α. Ν. 1621)1939 μὴ ἀναγνωρισθείσαν προϋπηρεσίαν των, ὅσον ζητήσωσι τοῦτο ἐγγράφως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 27.

Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. 30212)7.4.48 κοινὴ ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν περὶ καθορισμὸς τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν παρεχομένων συντάξεων διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτῆς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 28.

1. Τὰ χορηγούμενα παρὰ τοῦ Ταμείου εἰς τοὺς συνταξιούχους αὐτοῦ ἔσται τῆς ὑπ' ἀριθ. 350)14.1.1950 ἀποστάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ποσὰ ἐκ τριῶν μηνιαίων συντάξεων ὑπὸ τύπον ἀτόκου θανείου, ἀποσβέννυνται εἰς ἔαρος τοῦ λογαριαμοῦ ἀποτελεσμάτων τῆς οἰκονομικῆς χρήσεως 1951—52.

2. Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑφιστάμεναι πρὸς τὸ Ταμείον Συντάξεων Νομικῶν ὀφειλὰὶ τοῦ προσωπικοῦ καὶ τοῦ συνατερισμοῦ αὐτοῦ, αἱ προερχόμεναι ἐκ καταβολῶν πρὸς τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμείου δι' οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν αὐτοῦ, ἐξαίρεται τῶν ἀτομικῶν χρεῶν τῶν προερχομένων ἐξ ἐνυποθήκων θανείων, ἀποσβέννυνται κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον.

Ἄρθρον 29.

Ἡ διατάξις τῆς § 1 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Α. Ν. 2732 40 ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰς ἀπόρους ἀγῆτους ἀδελφὰς τῶν ἡσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων, ἐφ' ὅσον αὗται ἔχουν ὑπερβῆ τὸ ἥδον ἔτος τῆς ἡλικίας των ὃ δὲ συνταξιούχος ἢ ἡσφαλισμένος ἀπεβίωσε μετὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1938, τῆς καταβολῆς τῆς συντάξεως ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 30.

Τὸ ἐδάφιον δ' τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ Νόμου 1621)1939 συμπληροῦται ὡς ἑξῆς:

(δ) Ἐὰν ἔχη συμπληρωμένον 20ετὴ χρόνον ἀσφαλίσεως καὶ ἡλικίαν 65 ἐτῶν, ἢ 20ετὴ χρόνον ἀσφαλίσεως ἀνεξαρτήτως ἡλικίας ἐφόσον διετέλεσεν εἰς δύο περιόδους βουλευτῆς.

Ἄρθρον 31.

Τὰ κατὰ τὰς καιμένας διατάξεις ἀπαιτούμενα πιστοποιητικὰ βεβαιώσεως πραγματικῆς ἀσκήσεως τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος δὲν ἀπαιτοῦνται, προκειμένου περὶ δικηγόρων, διὰ τὸν χρόνον τῆς παρ' αὐτῶν ἀσκήσεως τῶν καθυκόντων των ὡς βουλευτῶν.

Ἄρθρον 32

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη ὑπαρχόντων ἡσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων, ἰσχύοντι δὲ ἀπὸ τῆς δημοσίευσής του, παρόντος, πλὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 14, αἵτινες ἰσχύουν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1950 καὶ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ

ἀρθροῦ 10, ἥτις ἐφαρμογὴν ἔχει μόνον ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐξερχομένων τῆς ἀσφαλίσεως.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Β. Διατάγματος Κωδικοποίησις τῆς ἰσχύουσας νομοθεσίας περὶ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν, ἐπιτροπικῆς καὶ τῆς μεταβολῆς τῆς σειράς τῶν ἀφῶρων.

3. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσίευσής του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιεύηται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἀπριλίου 1952.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΔΗΜ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

Ἐδωρῆθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαΐου 1952.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΔΗΜ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ καταργήσεως τῆς παραγρ. 9 τοῦ ἀρθροῦ 37 τοῦ Γ.Ο.Κ.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1042)1949 Ν. Διατάγματος «περὶ ἐνοποιήσεως τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Χώρας» καὶ τοῦ Α. Ν. 1671)51 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων», τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17.7.1923 Ν. Δ) τος «περὶ Σχεδίων Πόλεων κλπ.» καὶ ἰδίᾳ τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 9 καὶ τῆς παραγρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 43, 44, 45 αὐτοῦ, ὡς ἡ τελευταία αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 2.8.1927 Π. Δ) τος «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 27.2.1926 Ν. Δ) τος «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ σχεδίων πόλεως Θεσσαλονίκης διατάξεων», οὕτως ἡ ἰσχύς ἐπέξετάθη ἐφ' ὅλης τῆς Χώρας διὰ τοῦ ἀπὸ 18.3.1926 Π. Δ) τος «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ ἀπὸ 27.2.1926 Ν. Δ) τος «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ σχεδίων πόλεως Θεσσαλονίκης διατάξεων κλπ.», ὡς καὶ τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Νόμου 5367 «περὶ ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων», ἰδόντες καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 188 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσμεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ παράγραφος 9 τοῦ ἀρθροῦ 37 τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1929 Δ) τος Ε. Κ. 155 «περὶ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Κράτους» καταργεῖται.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἀπριλίου 1952

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Κοιν. Προνοίας Ὑπουργὸς
Θ. ΖΑΓΜΗΣ

(3)

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἐλαχίστων ὁρίων ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων τῶν οἰκωπέδων Παιτρῶν.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1042 49 Ν. Δ) τος «περὶ ἐνοποιήσεως τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς

Χώρας». τῆς παρ'αρχαίου 2 τοῦ ἀριθμοῦ 9 τοῦ Ν. Δι'τος τῆς 17.7.1923 «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νόμου 4343/29, ὡς καὶ τῆς παρ'αρχαίου 2 τοῦ ἀριθμοῦ 7 τοῦ Νόμου 5367/31 «περὶ ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων ἔργων», ἰδόντες καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 795 π. ἔ. πράξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πατρῶν, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 204 ἔ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσουμεν:

Ἀριθρον μόνον.

1. Κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1867 Β. Δι'τος, οἰκόμενα περιλαμβανόμενα ἐντὺς τοῦ τμήματος τῆς πόλεως Πατρῶν, τοῦ περιλαμβανομένου διὰ κυανῆς γραμμῆς ἐν τῷ διαγραφόμενῳ τῷ θεωρηθέντι ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Οἰκισμοῦ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 18748 ἔ. ἔ. πράξεως αὐτοῦ, μὴ ἔχοντα τὰ διὰ τοῦ ὡς ἄνω Δι'τος καθορισθέντα ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδὸν ἢ καὶ διαστάσεων, πλὴν ὅμως ἔχοντα κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος:

Ἐλάχιστον πρόσωπον τέσσαρα μέτρα (4 μ.)

» βάθος ἑξέ μέτρα (6 μ.)

» ἐμβαδὸν πενήντα μ. τετραγωνικά (50 μ²) θεωροῦνται ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Β. Δι'ταγμάτος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἀπριλίου 1952

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Ὁ ἐπὶ τῆς Κοιν. Προνοίας Ὑπουργὸς
● ΖΑΓΛΗΣ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

(4)

Πράξις ὑπ' ἀριθ. 479 τῆς 13 Ἀπριλίου 1951.

Περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου πρὸς ναυορυσμὸν τιμῶν πάγου.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργοῦ λαθὼν ὑπ' ὅψιν ὅτι οἱ βιομήχανοι πάγου καταβάλλουσιν εἰς τὸ ἐργατοτεχνικὸν προσωπικὸν ἡμερομίσθια καὶ ὑπέρβασις τῶν Συλλογικῶν Συμβάσεων, εἴτι δὲ ὅτι αἱ βιομηχανίαι αὗται λόγῳ τοῦ ἐποχικοῦ χαρακτήρος τοῦ προϊόντος τῶν χρήζον ἰδιαιτέρως μεταχειρίσεως,

Ἀποφασίζει:

1) Ἐξουσιοδοτεῖ τὸν ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργὸν ὅπως δι' ἀποφάσεων του καθορίξῃ τιμὰς πάγου ἐστὶ τῶν πραγματικῶς ὑπὸ τῶν βιομηχανιῶν πάγου καταβαλλομένων ἡμερομισθίων εἰς τὸ ἐργατοτεχνικὸν προσωπικὸν αὐτῶν.

2) Ὁ Α. Ν. 2375/40 «περὶ ἐπιβολῆς εἰσφορᾶς εἰς ἐάρος κατόχων εἰδῶν βιοτικῶν ἀναγκῶν διατιμωμένων ὑπεράνω τοῦ κόστους αὐτῶν» δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν περιπτώσεων καθορισμοῦ 1) μέσης τιμῆς πωλήσεως πάγου δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 110661/10172/4.9.48 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐφοδιασμοῦ—Διανομῶν καὶ 2) μέσης τιμῆς πωλήσεως ζυμαρικῶν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 1120/17.11.50 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ παρὼσα κυρωθῆσεται διὰ Νόμου.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 479 παρῶσαν πρᾶξιν του.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Τὰ Μέλη
Ἀκριβὲς Ἀντίγραφον

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἀπριλίου 1952.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Σ. ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ

(5)

Πράξις ὑπ' ἀριθ. 670 τῆς 1 Ἰουνίου 1951.

Περὶ κοστολογήσεως τοῦ πάγου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου ἐν σχέσει μετὰ τὸν ὑφιστάμενον ἀριθμὸν τῶν παγοδοχείων.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαθὼν ὑπ' ὅψιν εἰσῆγγεσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου κ. Ὑπουργοῦ καὶ ἦν αἱ ὑπάρχουσαι σήμερον ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Διοικήσεως Πρωτεύουσας Παγοβιομηχανίαι, παρὰ τὰς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους γενομένας ἐπεκτάσεις τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν καὶ τὴν ἰδρυσιν καὶ νέας Βιομηχανίας Πάγου δὲν ἐπαρκοῦσι πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῆς τῆς Διοικήσεως Πρωτεύουσας, καὶ ὅσον ἡ συνολικὴ ἡμερησίᾳ παραγωγή τῶν ὑπολείπεται περίπου κατὰ 40 οἱ α τῶν ἡμερησίων ἀναγκῶν τῆς καταναλώσεως καὶ ὅτι, ἐπειδὴ ὁ πάγος ἀποτελεῖ εἶδος ἐποχικῶν διαπιστοῦται ἀπρόθυμία διχάσεως ἐκ μέρους τῶν ἐπιχειρηματιῶν τῶν ἀναγκαζομένων μεγάλων κεφαλαίων δια τὴν ἐπέκτασιν τῶν μηχανικῶν ἐγκαταστάσεων τῶν μέχρι τοῦ σημείου ὅσπερ ἡ παραγωγὴ νὰ καλύψῃ πλήρως τὰς ἀνάγκας τῆς καταναλώσεως, πρὸς δημιουργίαν τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν, αἵτινες διὰ καταστήσουν δύναμιν εἰς τοὺς παγοβιομηχάνους τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν πρὸς μελλοντικὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐπαρκείας τοῦ πάγου διὰ τῆς δημιουργίας τρόπου ταχείας ἀποστέσεως μέρους τῆς ἀξίας τούτων,

Ἀποφασίζει:

1. Καθορίζει, ὅπως εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου, γενησομένας κοστολογήσεις πάγου, λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν ὡς βάσις καθορισμοῦ σχέσεως παραγωγῆς ἐκάστου ἐργοστασίου, ὁ σήμερον ὑφιστάμενος ἀριθμὸς τῶν παγοδοχείων, ἡ δὲ σχέσις τούτων πρὸς τὰς παραγομένας παγοστήλας ἀνὰ 24 ὥρον προσδιορίζεται εἰς 1 1)2 παγοστήλας δι' ἑκάστην παγοδοχείον διὰ τοὺς μῆνας Ἰούνιον, Ἰούλιον, Αὐγούστον καὶ Σεπτέμβριον καὶ εἰς 0,25 παγοστήλας κατὰ παγοδοχείον διὰ τοὺς ὑπολοίπους 8 μῆνας τοῦ ἔτους.

2. Αὐξήσει τῆς παραγωγῆς πάγου συνεπείᾳ μετ'επενδύσεως προσθήκης νέων παγοδοχείων ἢ ἐξ ἄλλων λόγων, δὲν διὰ ἐπιδορᾷ ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω καθοριζομένης παραγωγικῆς σχέσεως μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1951, τῆς ἐπὶ πλέον παραγομένης ποσότητος πάγου ἀπαιλλαστομένης τῆς λόγω διαφοράς μεταξὺ τιμῆς κόστους καὶ διαθέσεως, εἰσπραττομένης μηχανικῶς εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ἡ οὕτω εἰσπραττομένη εἰσφορὰ διὰ κατατίθεται κατὰ τὸ 1)3 εἰς τὸ Ταμεῖον Γενικῶν Ἐσόδων, κατὰ τὰ 2)3 δὲ εἰς εἰδικὸν παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος λογαριασμὸν δεσμευμένον ἐπ' ὀνόματι μιᾶς ἐκάστης τῶν πρὸς εἰσφορὰν ὑποχρέων βιομηχανιῶν, ἀποδιδόμενη εἰς ἐκάστην τούτων δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐλαττώσιν ἢ ἐπέκτασιν τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν ὑπὸ μορφήν μακροπροθέσμων θαναίων καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἐντὺς ἔτους ἡθελὼν χρησιμοποιήσῃ τὸ ποσὸν ἄλλως ὅσον ἢ τὸ τυγὼν ἀπομένον ὑπολοίπον. μετὰ τὴν πάροδον τοῦ ἔτους διὰ μεταεφρῆται εἰς τὸν προϋπολογισμόν, δι' ἀποφάσεως τῶν αὐτῶν Ὑπουργῶν θέλουν καθορισθῇ αἱ ἑσπριτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος.

3. Πρόσκαιρος διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν παγοβιομηχανίας τινὸς ἐξ ἀνωτέρας βίας ἐγκρίτως διαπιστουμένη ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ὑποδιοικήσεως Ἀγορανομίας ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς παγοβιομηχανίας, διὰ λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν κατὰ τὸν ὑπολογισμόν τῆς ἀνωτέρω εἰσφορᾶς.

4. Ἐξουσιοδοτοῦμεν τὸν ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου Ὑπουργὸν ὅπως δι' ἀποφάσεων του καθορίξῃ τιμὰς ζύθου, σπορελαίων καὶ ὑδρογονώσεως γενικῶς μετὰ ἀναγκῶν εἰς ἐργατοτεχνικῶν ἀποδογῶν βάσει τῶν σήμερον πρᾶγματι καταβάλλομένων καὶ ὅχι βάσει τῶν ἰσχυρῶν Συλλογικῶν Συμβάσεων καὶ τῶν μετὰ ταύτας ἐπελθουσῶν νομίμων αὐξήσεων. Τὸ ὡς ἄνω μέτρον ἐφαρμοσθῆσεται ἐπὶ περιπτώσεων κοστολογήσεως βιομηχανικῶν προϊόντων ἀναγκαζομένων εἰς παραγωγὴν πραγματοποιηθησομένην ἐκ πρώτης ὥλης εἰσπαχθῆσομένης ἐν τῇ βιομηχανίᾳ ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ὑπορχήσεως τῆς παρῶσης πράξεως.

